

HØST
SONATEN

av Ingmar Bergman

Publikumstjenesten

Høstsonaten : av Ingmar Bergman

22g053434

Pris kr. 50,-

Teatersjef og ansvarlig utgiver: Svein Sturla Hungnes. Redaktør: Elisabeth Leinslie. Redaksjon: Erik Årslund, Hanne Lise Rørstad. Grafisk formgivning: Solveig Jevanord. Foto: Marit Anna Evanger. Grafisk produksjon: Interface Media as. Oslo Nye Teater tar forbehold om endringer i programmet.

KJÆRE PUBLIKUM

Film blir teater og teater blir film. Slik har det vært en tid, og det kommer helt sikkert til å fortsette. Om filmer sier vi ofte at de er teatraliske, i den forstand at de har et formuttrykk som vi forbinder med teatret. Det motsatte sies ofte om teaterforestillinger, at de er filmatiske, og da handler det ofte om fortellermåten.

Likevel er det stor forskjell på film og teater. Filmen fokuserer oftest på visualiseringer av følelser, og lar replikkene spille en mer underordnet eller tilslørende rolle. Teatret derimot setter som regel ordet i sentrum for handlingsutviklingen. Skal man overføre et verk den ene eller andre veien, er det mange forutsetninger som må være til stede for å lykkes.

Bergman var en like stor teatermann som han var filmskaper. Dialogen går rett inn i teaterets fortellerform, og store uttalte konflikter fyller lett et stort scenerom. For mange år siden satte jeg opp *Scener fra et ekteskap* på Teaterhøgskolen, og det slo meg hvor likt dette film/TV-manuset var et vanlig teaterstykke. Slik sett er det ganske nærliggende å overføre Bergman fra film til teaterscenen. At verkene hans er engasjerende og direkte i form og innhold gjør det fristende å slippe hans persongalleri løs på hverandre på en scene. Og med kyndig regihjelp håper vi dere får en stor teateropplevelse på Byens eget teater.

A handwritten signature in black ink, which appears to read 'Svein Sturla Hungnes'.

Svein Sturla Hungnes
teatersjef

HØST SONATEN

av *Ingmar Bergman*

Ingmar Bergman Foundation

Oversatt av Morten Borgersen

Charlotte Andergast LISE FJELDSTAD
Eva NINA ELLEN ØDEGÅRD
Viktor ANDERS HATLO
Helena AGNES KITTELSEN

Regi MORTEN BORGERSEN
Scenografi og kostymer OLAV MYRTVEDT
Lysdesign ØYVIND WANGENSTEEN
Masker THEA HERNÆS
Konsulenter HÅVARD GIMSE, ROY HELLVIN
OG FINN SKÅRDERUD
Inspisient ROGER FOSSUM
Sufflør DIDI STIG

Musikk:

Sinéad O'Connor *I do not want what I haven't got*
Bee Gees *Too Much Heaven*
D. Sjostakovitsj *fra Klaverkonsert no 1*
F. Chopin *Preludium i a-moll op 28 nr 2. To versjoner spilt av Håvard Gimse*
J. S. Bach *fra suite no 5. Sarabande • fra suite no 4. Sarabande*
Antony and the Johnsons *Bird Guhl*

A woman with blonde hair, wearing a long brown coat and dark pants, stands on a stage. She is looking towards the camera. The background is dark, and there is a spotlight on her. The text "NORGESPREMIERE 4. SEPTEMBER 2009 PÅ OSLO NYE HOVEDSCENEN" is projected onto the stage floor in the lower right area.

NORGESPREMIERE 4. SEPTEMBER 2009 PÅ OSLO NYE HOVEDSCENEN

KJÆRLIGHETENS KRØPLINGER

Dette er et teaterstykke om arvesynden. Det er ikke den kristelige arvesynden, men den verdslige. Den verdslige arvesynden handler om det psykologiske klimaet mellom foreldre og barn. Foreldre som svikter sine barn, risikerer å påføre dem en skade som igjen gjør det sannsynlig at disse igjen kan skade sitt avkom. Dette er plagsomt velkjent. Heldigvis finnes det unntak.

Jeg har sett Bergmans film, har lest teatermanuskriptet, har snakket lenge med regissør Morten Borgersen og sittet sammen med skuespillerne. Og gradvis har min fortolkning av denne sonaten om høsten trått frem. Jeg sier ikke at den er riktig, men den er nå engang min og omtrent slik:

Vi møter en mor og hennes to døtre. De møtes i prestegården. Alt er i skjønneste orden. De har det dårlig med hverandre. Slutter man aldri å være mor og datter, spør datteren sin mor; som om hun drømmer om endelig å bli fri. Nei, man slutter aldri. Og båndet kan bli ekstra sterkt når det er vevet av det negative, som mangel, savn, fravær, skuffelser, svik, løgner og overgrep. Frihet er knyttet til trygghet og

overskudd, ikke til fortvilelse og underskudd. Datteren fortsetter: Hun sier at en mor og en datter er en fryktelig kombinasjon av følelser, forvirring og ødeleggelse.

De tre skal møtes igjen etter et langt avbrudd. Og nå håper de at alt skal bli bedre. Vi slutter ikke å håpe.

Moren Charlotte er en stor kunstner. Hun trenger mye. Hun er et stykke vandrende underskudd. Hun mangler å være trygg på seg selv. Derfor karrer hun til seg oppmerksomhet og beundring der hun måtte finne det. Hennes musikalske karriere har kommet foran omsorgen for døtrene. I tillegg er hun en som stikker av. Hun stikker når følelser blir kompliserte, og når det kreves noe av henne. Og barn krever sine foreldre. Da stikker hun brått av

gårde til nye menn og nye steder. Hun virker ikke å være moden til morsrollens ansvar. Hun drømmer om at datteren Eva kunne være som en mor for henne.

DEN FEILSLÅTTE KJÆRLIGHETEN

Vi blir ikke oss selv av oss selv. Barnet speiler sin uferdige identitet i det speilet som er de voksnes ansikt, og gradvis blir det seg selv. Vi blir til gjennom andres oppmerksomhet. Jeg er, fordi du tenker på meg. Når slike ikke finnes, er det fare. Et barn kan dø ikke bare av mangelen på mat, men også av mangelen på følelsesmessig næring. Næringsstoffene er blikk, mimikk, smil, latter, trøst og ro. Vi er absolutt avhengige av kjærlighet, og slik ligner kjærligheten på andre vanedannende

stoffer som sprit og heroin. Men når kjærligheten kommer i rette porsjoner og via rette personer, tåles og kureres det meste. Og det varer.

I dette stykket ser vi den feilslåtte kjærlighetens skadete skikkelser. Døtrene Eva og Helena har søkt morens ansikt. Men de har ikke fått seg selv tilbake, men i stedet morens hektiske kretsing om seg selv. De har ikke blitt trøstet og forstått, men må trøste og forstå henne. Charlotte har mer enn nok med seg selv, og da blir det lite til overs for de andre som er hungrige. Dels er hun ikke til stede. Det skaper sorg. Og når hun er til stede skapes mer sorg, fordi hun kveler deres egen selvstendighet.

Det har gått syv år siden de sist møttes. Menneskene er ikke forandret. Det var håp uten belegg. I stedet for den store forsoningen kommer det store oppgjøret. Den meget avanserte psykologen Ingmar Bergman lar Eva presentere sin versjon. Oppveksten i skyggen av en sterkt skyggeproduserende mor har gjort henne til

en som selv ikke evner å elske. Hennes skade er dels forvirringen. Alt det vonde som skjedde, ble forklart med at det handlet om kjærlighet og omtanke. Språk og atferd skilte lag. Øret hører ord om omsorg, mens sinnet erfarer avvising og å bli forkastet. Slikt er svært forvirrende. Et barn kan vanskelig forkaste sine foreldre, fordi det er fullstendig avhengig, og derfor går det i stedet løs på seg selv og sin egen selvfølelse. Det som for en voksen kunne blitt hat, sier Eva, ble for henne som barn til angst. Og med Helena har det skjedd en katastrofe. Vi skal ikke vite hva slags. Vi skal i stedet spørre og undre oss. Hun er blitt en invalid. Sykdommen får ikke noe navn, og Helenas eget språk strekker ikke langt nok til å forklare. Men vi skal ane at sykdommen nok er mest menneske- og morsskapt.

HÅPET FORTSETTER

Oppgjøret har funnet sted. Og jeg er imponert. Den djerve psykologen

Bergman gjør Evas anklage mot moren til et stykke stor kunst og innsiktsfull psykologi. Men så trer den ennå djervere psykologen og kunstneren Bergman frem. Han får meg til å tvile. Det krenkete barnet er nå også blitt en hevner. Kan vi stole fullt ut på hennes versjon? Bergman åpner dette kompliserte mellommenneskelige landskapet opp for oss. Han setter den kloke undringen i bevegelse; den som gjør at vi blir nysgjerrige på de mange forskjellige mulighetene og beveggrunnene for menneskelig atferd. Og vi lærer om hvordan mennesket kan være både sårbart og brutalt. Og Eva tviler selv. Moren stikker av nok en gang, men har Eva gått for langt? Det hele starter på nytt. Det drømmes om nye møter og nye reparasjoner. Og kanskje klarer vi til sist å forandre oss og stanse den verdslige arvesynden. Vi slutter ikke å håpe.

Finn Skårderud,
*psykiater og professor i
helse- og sosialfag.*

«Jeg har helt sikkert vært omgitt av en masse kjærlighet i barndommen, men jeg hadde glemt hvordan den smakte. Jeg følte ikke kjærlighet for noen eller noe, aller minst meg selv.»

Fra Ingmar Bergmans selvbiografi
Laterna magica (oversatt av Siri Ness,
Aschehoug, Oslo, 1987)

PÅ VEI MOT SEG SELV

Mor, far og barn. Ektefeller og kjærestes. Søsken. De evige temaer i livet og i dramatikken. Vi blir aldri ferdig med dem fordi vi er en del av dem. Vi oppdager stadig nye spørsmål, men finner ikke alltid svar. Behovet for nærhet, for anerkjennelse, for å bli sett er grunnleggende. Men å være familie og å ha et samliv er noe vi bare skal kunne, sånn helt av oss selv. Da kommer det an på forbildene, på kunnskapen og evnen.

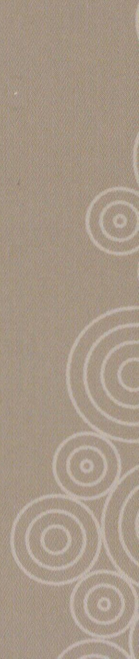
Vi iscenesetter stadig våre egne liv, oss selv og andre. Fordi vi ikke får bekref- telse på den vi vil være, eller vi ikke vet hvem vi vil være eller fordi vi vil at andre

skal være noe annet enn det de er.

«En mor og en datter, hvilken kombina- sjon av følelser og forvirring og ødeleg- gelse. Alt er mulig og alt skjer i kjærlig- hetens og omsorgens navn.» (fra Høstsonaten).

Bergman har kretset rundt samlivs- og familietemaene i hele sitt kunstneriske virke, insistert på å oppdage og angripe dem med stadig nye innfallsvinkler. Vi har prøvd etter beste evne å investere våre erfaringer og liv i dette. Og selvfølgelig oppdaget at familien er det farlig- ste stedet å oppholde seg.

Morten Borgersen, instruktør

Fakta *Høstsonaten*

Filmen hadde premiere i Stockholm 8. oktober 1978.

Manus og regi: Ingmar Bergman

I de største rollene:

Charlotte: Ingrid Bergman

Eva: Liv Ullmann

Helena: Lena Nyman

Viktor: Halvar Björk.

Høstsonaten ble produsert av Bergman og et vesttysk firma og spilt inn i Norge, med amerikansk finansiering. Innspillingsplass var i et av atelierene til Norsk Film A/S på Jar, høsten 1977.

Filmen ble Oscar-nominert i to kategorier, beste manus og beste kvinnelige hovedrolle. Den fikk en César i Frankrike og en Golden Globe i USA, for beste utenlandske film.

Kilder:

Wikipedia, Ingmar Bergman Foundation: www.ingmarbergmanfoundation.com

TEATERMANNEN BERGMAN

I sommer arrangerte Dramaten i Stockholm for første gang den internasjonale Bergman-festivalen. På programmet sto det en rekke gjestespill og teaterversjoner av Bergmans filmer: Cate Blanchett deltok i en iscenesatt lesning av *Through a Glass Darkly* (*Såsom i en spegel*), som skal opp i London. Det ble vist tyske og nederlandske gjestespill av *Ur marionetternas liv* og *Viskningar och rop*, og publikum fikk se prøver på Dramatens egen *Scener ur ett äkteskap* (premiere august 2009). Ingmar Bergmans filmer ser ut til å oppleve en renessanse, men – paradoksalt nok – på teatret.

Det er kanskje overraskende at det er svensk teater, og ikke filmbransjen som hyller Bergman med en egen festival? Internasjonalt er Bergman kjent som en av det 20. århundrets største filmkunstnere, men hans teaterkarriere er lite kjent. Ingmar Bergman debuterte i amatørteatersammenheng i 1938, og bare seks år etter - i en alder av 26 - ble han Sveriges yngste teatersjef, på Hälsingborg Stadsteatern (1944-46). Senere var han knyttet til Göteborg Stadsteatern, teatersjef i Malmø (1952-

58) og deretter på Dramaten (1963-66). Dramaten fortsatte å være Ingmar Bergmans «andre hjem», etter at han vendte tilbake fra Tyskland, hvor han var fast regissør ved Residenztheater i München fra 1977 til 1984.

FORFATTEREN

Bergman regisserte ca. femti filmer, men nesten tre ganger så mange teaterforestillinger (ca. 130), i tillegg til operaoppsetninger og fjernsyns- og radioteaterproduksjoner. Han etterlot seg en kolossal, nesten uoverskuelig produksjon. Minst kjent er det at Bergman skrev teaterstykker. Som ung skrev han 12 skuespill på seks måneder, i en slags raptus. Noen av stykkene hans er utgitt under tittelen *Moraliteter*, i 1948. Senere har han tilbakevist at han hadde litterære ambisjoner. Dette til tross for at han påbegynte sin filmkarriere ved å skrive manus for andre, og at han fra 1953 av skrev så godt som alle filmmanuskripter selv.

«*Orden kan ju aldrig uttrycka det den färdiga filmen vill förmedla (...) Under alla förhållanden är*

manuskriptet alltid ett halvfabrikat, en blek och osäker spegelbild,» sa Bergman i et intervju. Både som teaterregissør og filmmann kommuniserer Bergman på mange nivåer, og den litterære teksten er bare et halvfabrikat, som han sier over. I *Høstsonaten*, avslører Bergman også, som i mange andre filmer, en språklig skepsis. Ordene tildekker kanskje like mye som de avslører. Med en slik tematikk skriver filmregissøren Bergman seg inn i en modernistisk tradisjon, og avslørte i sine tidligere verk en generasjonstilhørighet blant de desillusjonerte «40-tallistene».

TEATER OG FILM

Ingen annen filmregissør i det 20. århundre, etter talefilmens gjennombrudd, har vært så influert av teatret som nettopp Bergman, er det blitt hevdet. Han skal ha hentet inspirasjon fra klassikere som Strindberg, Pirandello, Molière, Ibsen og Shakespeare. Men også samtidige, som Hjalmar Bergman. I hans siste, mest populære film, *Fanny og Alexander* (1982) kommer dette klart til uttrykk.

Mange har påpekt selvbiografiske trekk ved filmen; Bergman hadde for eksempel som barn selv en slik filmprojektor som Alexander har i filmen.

Men for så vidt som filmen speiler hans eget liv og tematikk, gjennomlyses den også av allusjoner til teatret og verdensdramatikken. Alexanders konflikt med stefaren og møtet med farens gjenferd er en referanse til Shakespeares *Hamlet*. Og familiens etternavn, Ekdahl, er et lån fra Ibsens *Vildanden*. Gjennom filmens rike persongalleri diskuterer Bergman kunst, illusjon, hykleri, sannhet, tro og løgn, i nær sagt alle tenkelige menneskelige fasetter. Bergman viser her sitt mesterskap i å turnere form og sjanger, filmen er familiedrama, horrorfilm, tragedie og komedie. Men hans største genistrek, er kanskje hvor umerkelig realismen slår over i magi.

Der filmmannen Bergman var influert av teater, og jobbet på små budsjetter, var teaterregissøren filmatisk. Han gikk for det ekstreme, kledde scenerommet nakent, som da han i Molières *Misantropen* bare brukte én stol på den enorme hovedscenen i Malmø. Han hadde en forkjærlighet for plattform- eller podiescener, som han også kunne bruke i psykologisk-realistiske dramaer - som i Eugene O'Neills *Lang dags ferd mot natt*. For meg, lå Bergmans styrke som regissør i bruken av rommet, musikaliteten, rytmikken og i skuespillerinstruksjonen, om ikke alltid nødvendigvis i tekst- og rolletolkningen.

TILBAKE TIL TEATRET

I de siste tjue årene av sitt liv vendte Bergman tilbake til teatret, og satte opp en rekke skuespill, *Ett drömspel*, *Lang dags ferd mot natt*, *Maria Stuart*, *Gjengangere*, *Yvonne*, m.fl. I 1986 satte han opp *Hamlet* for første gang. Han «leder oss rätt in i Bergmans värld, mera sällan till Shakespeare,» het det i en av anmeldelsene. Og ved å la *Hamlets* berømte «To be or not to be»-monolog være henvendt skuespillertruppen, i stedet for å la Hamlet snakke til seg selv, reflekterte kanskje Bergman at eksistensielle og kunstneriske spørsmål gikk i ett, nettopp for ham selv; regissøren!

Bergman var en mektig og omstridt mann i svensk teater. Og at det også kan knytte seg ambivalens til arven etter Bergman, kunne kanskje Staffan Valdemar Holms *Hamlet*-oppsetning på Dramaten i fjor vitne om. Som en hommage til Ingmar Bergman - ett år etter hans bortgang - var forestillingen en påminnelse om hvor meta-teatralt Bergmans univers er, både i teater og på film: *Hamlets* mor, Gertrude (Stina

Ekblad), siterer Alexanders mor i *Fanny og Alexander*. «Spela inte Hamlet, min gosse.» Börje Ahlstedt siterer fra *Peer Gynt*, òg Bergmans oppsetning av *Peer Gynt* (hvor han spilte tittelrollen). Men i Staffan Valdemar Holms oppsetning var det også som om det ikke eksisterte noen verden utenfor «Kronborg slott», eller utenfor teatret – og også dette kunne være en Bergman-kommentar.

Det er et paradoks at Bergman oppfattes som typisk svensk eller skandinavisk internasjonalt, på grunn av filmenes ensomhet, kommunikasjonsløshet og tungsinn. For, som Egil Törnquist har påpekt, lå Bergmans orientering mot metafysiske og psykologiske spørsmål, snarere enn politiske og sosiale, ganske langt unna svensk mentalitet og hva som regnes for god tone i vår nordiske kultur.

Therese Bjørneboe,
redaktør for *Norsk Shakespeare-*
teateridsskrift siden 1998,
teaterkritiker og frilansjournalist.
www.shakespeareidsskrift.no

«Jeg tror at jeg i erindringen ofte har gjort min far stor urett.»

Fra Ingmar Bergmans selvbiografi *Laterna magica*

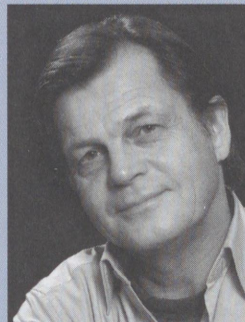

Lise Fjeldstad, Charlotte Andergast

Utdannet ved Statens Teaterhøgskole. Ansatt ved Nationaltheatret siden 1975. Arbeidet ved diverse norske scener og i film og TV. Gestaltet en rekke betydelige roller: bl.a. Hedda Gabler, Nora, Maria Stuart, Martha (*Hvem er redd for Virginia Woolf?*), Blanche (*En Sporvogn til begjær*), Helene Alving (*Gjengangere*), Irene (*Når vi døde våkner*), Dronning Gjertrud (*Hamlet*). Har også virket som instruktør. Tildelt en rekke priser og utmerkelse: Amanda-prisen, Kritikerprisen, Heddaprisen, Per Aabels Ærespris, Svenska Filminstitutets Guldbaggen, Radioteatrets Den Blå Fugl og Ibsen Centennial Award. Slått til Ridder av 1. klasse av St. Olavs Orden i 1993.

Anders Hatlo, Viktor

Utdannet ved Statens Teaterhøgskole. Debuterte på Oslo Nye i 1970. Spilt betydelige roller i ulike oppsetninger. Bl.a. *Mysteriet Myrna Vep* (Teaterlederforeningens ærespris), Konferansieren *Cabaret* (Teaterkritikerprisen), *My Fair Lady* (Pickering), *La Cage aux Folles* (Pierre), *Arsenikk og gamle kniplinger*, *Vi menn*, *Edvard Munch-Alfa* og *Omega* (Dr. Daniel Jacobson). Vært ansatt ved Nationaltheatret og Den Nationale Scene. Kjent fra film og TV (bl.a. *Helmer & Sigurdson*, *Hotel Cæsar*, *Hermansen i Olsenbanden jr.* på film/TV/teater). Regioppgaver: bl.a. *Wildenvey - dager derpå*, *Bak vollane* og TV2s *Hotel Cæsar*.

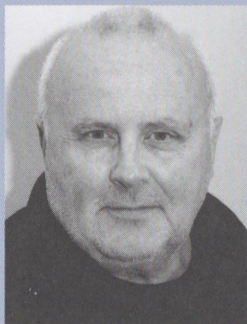
Nina Ellen Ødegård, Eva

Utdannet ved Statens Teaterhøgskole. Debuterte på Rogaland Teater i 2002 (Chris i *Seinsommardansen*). Medvirket videre i uroppførelsen av Fosses *Dei døde hundane*, og som Kate (*Nicholas Nickleby*), Margarita (*Mesteren og Margarita*), Lady Anne (*Richard III*), Hedvig (*Villanden*), tittelrollene i *Frøken Julie* og *Anna Karenina*, Ariel (*Stormen*) og Josie i *Måne for livets stebarn*. For sistnevnte fikk hun Heddaprisen 2005. Var med i filmen *Alt for Egil*. Roller ved Oslo Nye inkluderer bl.a. Bess (*Breaking the Waves*) og Nora (*Et dukkehjem*).

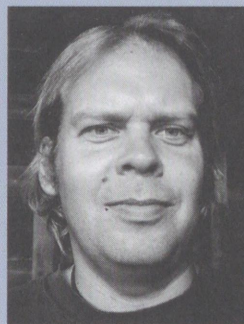
Agnes Kittelsen, Helena

Utdannet ved Statens Teaterhøgskole (2000-03). Ansatt ved Den Nationale Scene fra 2004-06 (bl.a. Alice i *Alice i Eventyrland*, *Peer Gynt*, *Lillelord*) og ved Nationaltheatret fra 2007 (*Ulrike Maria Stuart*, *Kaldt prosjekt*, *Leonce og Lena*, *Verdensfortellinger*). Film og TV: bl.a. spillefilmen *Max Manus* (Tikken Manus), NRKs *Honningfellen*, *Skolen* og *Brødrene Dal og mysteriet om Karl XIs gamasjer*. Spilte Regine i Oslo Nyes *Edvard Munch-Alfa og Omega*. Fikk Amanda-prisen for Beste kvinnelige birolle i 2009 (Tikken Manus) i *Max Manus*.

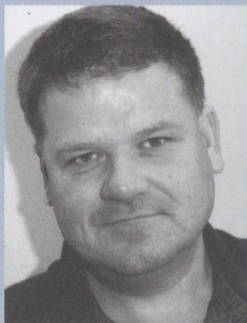
Morten Borgersen, regi og oversettelse

Skuespillerutdannet ved Statens Teaterhøgskole. Virket som skuespiller siden 1970 med erfaring innen klassisk og moderne teater, kabaret, film og TV. Instruktør siden 1986 med ca. 30 oppsetninger ved bl.a. Nationaltheatret (*Skammen*), Det Norske Teatret (*John Gabriel Borkman*), Teater Ibsen (*Helligtrekongersaften*), samt en rekke ved Den Nationale Scene (bl.a. *Fruen fra haven*) og Teatret Vårt (bl.a. *Lasso rundt fru Luna*). Teatersjef i til sammen 15 år ved Den Nationale Scene, Teater Ibsen og Teatret Vårt. Står bak diverse oversettelser, dramatiseringer og artikler. Flittig benyttet som kurs- og foredragsholder.

Øyvind Wangensteen, lysdesign

Ansatt i lysavdelingen ved Oslo Nye fra 1992-2000, med lysdesign på produksjoner som *En sporvogn til begjær*, *Macbeth*, *Mysteriet Myrna Vep*, *Idioten*, *Tater!*, *The Rocky Horror Show*, *Hvem er rektor for Virginia Woolf?* mfl. Senere gjestet oss som lysdesigner på *Måne for livets stebarn*. Har siden 2000 vært ansatt som lysdesigner på Nationaltheatret: bl.a. *Flaggermusen*, *Brødrene Karamasov*, *Gengangere*, *Et spansk stykke*, *Til Damaskus*, *Speer*, *Vinter*, *Per Gynt*. Hadde i fjor lysdesign på *Desse auga*. Rogaland Teaters store satsning til Stavanger 2008.

Olav Myrtvedt, scenografi og kostymer

Utdannet scenograf ved Danmarks Designskole og Statens Høgskole for kunsthåndverk og design. Vært scenograf/kostymedesigner for en rekke oppsetninger ved bl.a. National- og Torshovteatret (bl.a. *Flaggermusen*, *En midtsommernattsdrøm*, *En folkefiende*, *Villanden*, *Brødrene Løvehjerte*), Det Norske Teatret, Den Nationale Scene (bl.a. *Den stundesløse*, *Namnet*), Rogaland Teater (bl.a. *Natta syng sine songar*, *Anna Karenina*), Riksteatret, Trøndelag Teater, og teatre i Stockholm, Göteborg, Malmø og Århus. Turnert Europa med scenografier for ulike danseforestillinger.

HENRIK IBSENS
PEER GYNT
- EN VANDREFORESTILLING

Premiere 17. september

Balladen om
Cornelis Vreeswijk

- sunget og fortalt av Benny Borg

Spilles i Teaterkjeller'n
fra 10. november.

**FOR KONGE
OG FEDRELAND**

SHABANA REHMAN I
NASJONENS TIENESTE

Uroppremiere 19. november

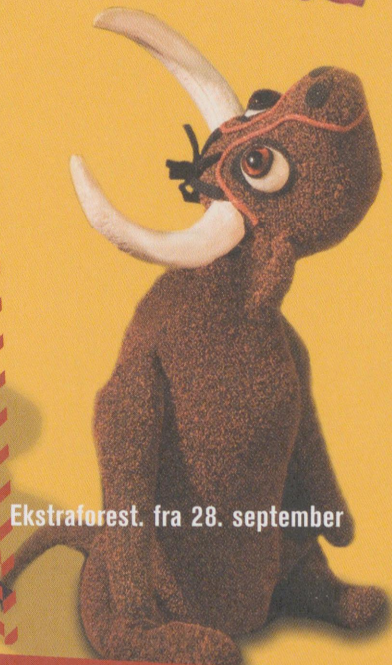

HOVEDSCENEN
CENTRALTEATRET
TRIKKESTALLEN

Akersgt. 38
Billetter: 22 34 86 80/815 33 133
www.oslonye.no

Oksen Ferdinand

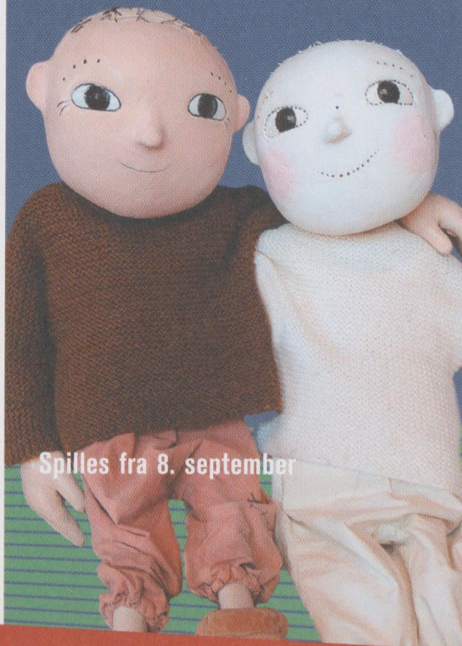
Passer for barn fra 3 år

Ekstraforest. fra 28. september

Albert Åberg

Passer for barn fra 3 år

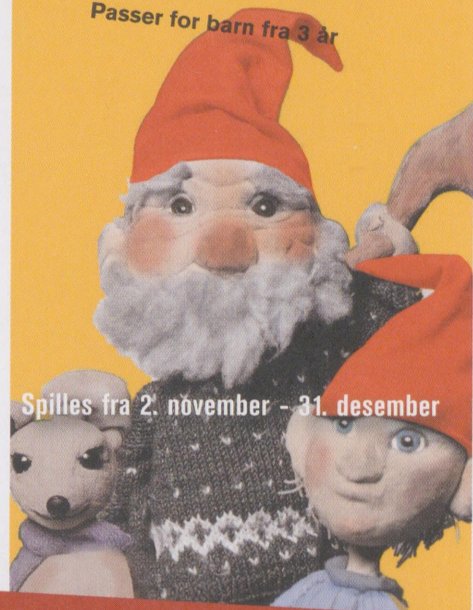

Spilles fra 8. september

JUL

MED PRØYSEN
og snekker Andersen

Passer for barn fra 3 år

Spilles fra 2. november - 31. desember

HOVEDSCENEN
CENTRALTEATRET
TRIKKESTALLEN

Torshovgt. 33
Billetter: 22 34 86 80/815 33 133
www.oslonye.no

JUL

i Beisjelle

SESONGPREMIERE
13. NOVEMBER 2009
Spilles t.o.m. 31. desember.

HOVEDSCENEN
CENTRALTEATRET
TRIKKESTALLEN

Rosenkrantzgt. 10
Billetter: 22 34 86 80/815 33 133
www.oslonye.no

Teaterkjeller'n

Oslo Nye Centralteateret

Teaterkjeller'n har alle rettigheter. Kjøkkenet tilbyr en innholdsrik og velsmakende meny – enten du ønsker en rimelig matbit, en full treterter eller et lett bar-/nattmåltid.

3-retters TEATERMENY	OPERABRUNCH	KJELLERDANS
Vi tilbyr en velsmakende tre-retters Teatermeny, som kjøpes sammen med billetter til forestillingen. Pris kr. 295,-.	Lørdager fra kl. 13 (i perioden febr.- apr. /sept. - nov.) Smakebiter fra opera og operette, brunchbuffet, åpen bar. Buffet kr. 195,- pr. pers. Fri entré!	Lørdager fra kl 20.30. Hver lørdag inviterer vi til kjellerdans med levende musikk for voksne i Teaterkjeller'n. Småretter og åpen bar. Entré kr 130,-

Åpent fra kl. 16 tirs.- lør. Bordreservasjoner: tlf. 22 82 32 70. E-mail teaterkjellern@rbs.no. Besøk www.teaterkjellern.no for meny og aktuelt.

VENNER AV OSLO NYE TEATER

Venner av Oslo Nye Teater har som formål å stimulere for- og støtte virksomheten ved Oslo Nye Teater. Vi søker å bidra til å ivareta tradisjoner og ikke minst de arkitektoniske kvalitetene ved Oslo Nye Centralteatret, byens eldste teater i drift.

Et medlemskap i **Venner av Oslo Nye Teater** skal primært være en økonomisk støtte, men også et forum for nærmere kontakt med teatret, som på sin side ønsker å gi noe tilbake. Du vil få tilbud om billetter til reduserte priser på alle teatrets scener og et par ganger i året inviteres du til medlemsforestillinger. Da samles vi gjerne etterpå til et glass og du kan få anledning til å møte noen av teatrets skuespillere/regissører. Dette er alltid like spennende! Teatret har i mange år velvillig stilt opp og redegjort for reper-toar og planer forøvrig, og dette er en kontakt som alle vi i venneforeningen har satt stor pris på!

Ta kontakt med venneforeningens medlemsregister v/Monna Strøm pr. e-post: monnas@online.no (evnt. tlf: 93001956)

Medlemskontingent: Kr. 300,- (student/honnør kr. 200,-)

Velkommen som medlem!

VENNER AV
OSLO NYE TEATER

Oslo kommune

HOVEDSCENEN
CENTRALTEATRET
TRIKKESTALLEN

www.oslonye.no

